

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Vychádza každú nedeľu.
Jednotlivé číslo 8 kr.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Obraz terajších pomerov.

Ludák: Vy ste to ten France Kossuth, ktorý radší sa opierate na kóserový liberalismus, nežli na ľud?!
Nebol by ste tak dobrý, o jedon dom ďalej ísť, lebo my ľudových a nie bursových ablegátov potrebujeme.

Prosme, ba neústupne žiadame, aby v každom kat. kruhu a hostinci „Herkó Páter“ slovenský sme mohli čítať.

Uprimné slovo . . . .

Uprimné slovo my
Zriedka môžeme počuť,
Neb svet je falošný,
Sladký jeho osúd.

Dvojnásobnej ceny -
Je uprimné slovo,
Trebá k tomu smelosť,
By rečené bolo.

Nie sladko, uprimno
Chceme reknúť tebe;
Oh drahý ľudu, ťa
Milujeme vrele.

Tvá najväčšia chyba,
Že si ľúbiš upiť,
Čo ti vždy na škodu
Velikú musí byť.

Druhá tvoja chyba,
Nedáš si povedať,
Duchovný čo povie,
Nechceš nasledovať.

Tretia tvoja chyba,
Že sa dáš nastrasíť,
Keď skriknu na teba
Slúžny, notár a žid.

Potom ty neklesaj,
Nech sa vyhrážajú,
Však konečne najdeš
Pravdu tak hľadanú.

Že sa dáš podplatiť,
Je tiež tvoja chyba,
A keď zle obideš,
To je tvoja vina.

Treba, bys bojoval
Pod zástavou smelo,
By za pravdu srdce
Tvoje až tak vrelo.

Statočnosť, svedomie
Nech ťa vedú všade,
Vtedy sa nepoddáš
Lstivosti, šalbe.

J. N. J.

OVAD.

Proti cirkevnej politike — vravia liberálni a kóšeroví panáci — my búrime ľud, a preto nám i vešajú pravoty tlačové na krk, aby sme už raz ustali.

Nie my búrime, lebo však premenu terajších pomerov celkom ústavnou cestou žiadame obsiahnuť.

Najväčší buritelia sú daktori úradskí a opleckári, ktorí bez ohľadu na ťažké polozenie ľudu, preháňajú od Ponciusa k Pilátovi, od Piláta ku Kajfášovi.

Aspoň z tých mnohých ponosov, ktoré nám mnohí medzi plačom často sdeľujú, len toto sa dá vyrozumeť.

Kde tu už i galibu počínajú liberáli s pomocou krivonosých maďarov robiť na ľudových shromaždeniach. Hovorí sa, že kréah len tak dlho chodí na studňu, zatial sa nerozbije, bojíme sa, že i kréach trpezlivosti ľudu sa trafi dakde rozbiť; v ktorom páde ale jej by bol liberálom. Neprajeme im to, ale nech to oni ani nehladajú!!

Julo Jančo, farár myjavský — jako Alkotmán píše — celkom isto vystúpi za liberálneho ablegáta v okrese vrbovskom, ale premenu politicko-cirkevných zákonov si na čelo vylepi.

Naša mienka je že liberálnym ablegátom byť, a revíziu žiadať, to je drevená karika zo železa.

Jestli by ale zvolený bol; jeho víťazstvu sa nebudeme na toľko tešiť, na koľko nás to bude bolet, že gr. Karol Pongráč prepadol, ktorý doposiaľ neohrožene zastával cirkev a ľud slovenský.

To je aspoň nevdačnosť, keď proti takému pánovi k ň a z vystúpi.

Sriadenie židovskej krajiny majú v úmysli.

Lenže zteho plánu nič nebude.

Žid len žalobníkom vie byť; krajina ale bez obžalovaných ani myslieť sa nedá.

Marek Braun (Brown), z Maďarorságu pochádzajúci americký židák zapríčinil veľké ponosy.

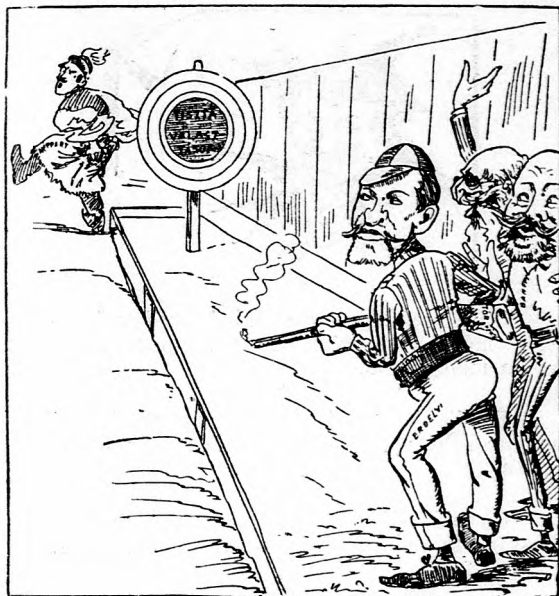
On zamietol výstavu do 36 tisíc zlatých pod spôsobom poplatku reklamov; tamajším maďarom ale vraj je na hanbu.

Čo ale má byť taký škrek pre pána Marka Brauna — ktorý, keby v Maďarorságu bol zostal, doista by bol Barna Márk volaný. --

Čehé? Hjaký khrikh??

Ah či činhi žhidh hinšhie mhaďarovi, jakho tho, že uňho phothahuje ah do zľého chýrhu dhonshie predh cudhzozemskom!?

Jako mieri nazpät Jožko Ludák.

Ciel je čistá volba! — Lenže miesto nej mna trafi
Vypálil besný zbroj. — Lenže nikto nepadol.

Som sa naučil ich kúsok, — Chytím aj ja ten zbroj,
A jako činili so mnou, — Dám im i ja hneď za tepla.

Otvorený list.

V Mokrej, dňa 29. júla 1896.

Ctený pán Redaktorko!

Ahni bhy ste my neveril, pán rhedakhorko, jaký šhom ešte na toho pholského žhida napháleny, čo vhas tho chce ukrižovať, vhas dhobrého a spravedlivého vodcu ľudovej strany, lebo anhi Iči (Zichy) nheny thaký spravedlivý jakho vy, lebo then nedonáša v jeho nhovinách nhashe phekne phojese jhako vy, pán rhedakhorko, alhe hovorila mi mhoja Shárka, mein Leben, že veru mhúsité bhyt trochu brojges (nahnevaný) na jej milého bratha, lebo že mherala mu nhos na thom pheknom obrazi, čo ste dhal na žhiadosť phána mojeho rebeho, a že je o 2 centimetre väčší. Však dobre!

Utrápeni ľudia sme mhy nha thomto svete, mhôžete my vheriť pán rhedaktorko, lhebo nhemáme

ani lhen jednej thichej chvíle, čo bhy nhas góji dhosh nepreklinali, jhak kheby sme my mohli za to, že khaždý gešaft, čo spravíme, sha nhám phodari.

Nhemôžem tho jedno lhen phochopit od tých gójov, prečo sú thaký sprostí a khaždú nedelú sha nhapujú, jhak khošerové prasce, a dotiaľ mhuž nhedá phokojá, dokiaľ mhá lhen jedon krajciar v kapse, a dokiaľ dhoma žhenu adheti nenabije a stól a druhé nábytky dhomovné nephobije, nhemá phokojá.

Celkhom inač je tho u nás. My kheb je nhas šabbes, ideme dho thempla sa mhodlit a nejieme a nepijeme nič, u vhas gójov musí bhyt e trakta, jak kheby sha chelý dhom zhenil, photom mhy krajciar nha krajciar phomáli ukladáme, góji alhe khorunkya zha khorunkhými s kasne vyberajú a nhám phekne ich dhonášajú. Photom mi theda zha tho mhôžeme, kheb mu všetko nha bhüben hodia? Há! nemám recht!

Cho vhravíte, pán rhedakhorko, nha thoho khujona Affendákisa, clovek thaký prefikany mhá thak sprosty bhyt, a sha shám nheoznámít, kheb ho žandársky nhas pán Percelko volal nazpät, že photrebuje e volebného predsedu, a on thak hlupý, nhasipe thomu jednemu shedliakovi phapriky dho oči, abhy mhu mohol utiecť; Phereelkho sha na tho nahneval a dhal ho phorád četníkami dohnat, a veul zas čuť v chládku. Dhobre thak trulovi! Há nemám recht?

Srdečné phozdravení vham phosilam, pán rhedaktorko, a v najkratšom čase sha už uvidíme, lhebo phrindem do thej nhaskej milej Judapešti.

Váš oddaný,

Šlojmo Phinkhas,
khaplán židovskhý.

Malá mrsina.

Huncútski vtáci ponáhľajte sa, lebo je tu hned prisna vychovateľka.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Neeh výde na vreh, že si nevinný, keď si už dakoľko rokov v chládku sedel.

Neeh ľudia čím skhorej blahoželhajú tvojmu násthupcovi.

Khebys čím skhorej upotrebith mhusel érhephy k thomu, k čomu Job ich uphothrebhil.

Neeh je thvoje jedhinhé šthastie tho, že tha presthal zub boleth.

Khebhy tha cheel daktho dhobhre okefhovath, ale len phri kharthách.

Khebys cheel dhosthath dhobré hruškhy, ale len s pásthou po hlavě.

Mhaj thakhy rhovný nhos, jakho židi.

Drevené kariky zo železa.

Flegmatičný poštar. — Vlúdný matrikár a exekútor. — Málomlúvná flárka. — Peňazičná komisia prozretedelná. — Biele čiernido. — Učiteľ bankár. — Nádherný kominár. — Bachratý drotár vandrujúci. — Rovnonohý žid. — Šedivé vlasy a červené fúzy. — Dobreprajúci skúpan.

Kusy zrkadla.

To je predsa len vec čudná, že čím je smiešnejšia móda nová, tým ona viac groší vyženie z vrecka manželovho.

To dievča, ktoré pekné zuby má, i vtedy sa smeje a zuby vyceruje, keď by dost bolo, len usmievať sa.

Do hlúposti mužských sa už o mnoho viac ženských zaľúbilo, nežli do múdrosti mužských.

Dôvera sa dá len skutkami isto upevniť.

Čudná to vec, že mnohí v čase zimy lámu si hlavu, kde a jako budú letovať.

Na to ale v lete si ani nespomenú, jako im vypáli zimovanie. A veď toto je vážnejšia vec, nežli letovanie.

Mnohé dievčence práve vtedy sa pozbavia ceny, keď sú uprimné.

Daktory mužský i vtedy má ešte krátky rozum, keď už jeho vlasy sú dlhé.

Pravdomlúvný Fráter.

Daktoré dieťa je také, jako mäso: nenie vždy dobré.

Mnohé ženské sú také, jako lekár: o nešťastie a chyby iných sa starajú.

Jar je také, jak milý človek: nemôžeme sa vyčkat, aby už tu bola.

Terajšie víno je také, jako dlhá nezajímavá reč: hlava nás bolí od neho.

Icig Hepp je také, jako mnohé macochy: nežiadame si, aby nám blahoželal.

Daktorá žena je také, jako niektorý ablegát: keď raz začne rečníť, hodiny a hodiny by mlela ústami.

To isté vyvrátenie.

— Pán Kardinál! Ť vás píšú títo bezočivý, že ste vy nepriateľ ľudovej strany, vy sa neohlásate proti tomu verejno v novinách.

Je síce pravda, čo hovoria, že biskup nemôže zapred zásady svojej cirkve, len že on je povinný ich aj vyznať. Nepredávajme kočku v mechu. Potom môže si hudovať phán Khóbi, jako chce.

—> Anekdoty Herkó Pátra. <—

Prečo sú ženy?

Jedon vnuk mal bohatého strýca, a nevedel sa dočkať, kedy už on „poruči na dasku.“ Často si vyprával vo spoločnosti: „Hej bude zeme, tolko a toľko zdedím od strýca.“

Dozvedel sa strýce o vnukových rečiach, začal sa ženiť, a už bolo i oddávanie.

Pride k nemu vnuk a rekne:

— Pane strýku, na čo sa už na starosť ženíte; už vám netreba ženy.

— No vieš milý vnuku, jedine preto, aby mal kto nad mojím hrobom plakať, keď sa ti budeš radovať.

Začni o svojich,

Jedna žena, známa každému v obci, prišla sa žalovať na suseda ku pánu farárovi, a začne:

— Pane farárko, ten sused je taký, a taký...

— No pohovajte — rekne pán farár, začni len o svojich chybách vyprávať najprv a potom, keď tie vypovieš, prejdeme na súdové, jak nám času zvýši. Žena ufujazdila.

B e s e d n i c a.

Porukomstvo.

Nedávno som sa s mojím priateľom o tom shováral, o čom sa každodenne tisíce shovávajú, jako by mohol človek za krátky čas bohatým sa stať.

Keď sme už pospomínali amerických ujcov a hlavné výherné čísla (žrebové výhry), na ktoré od istých časov už i tak moc dať nemôžeme.

Vynálezy sú tuším najlepšie.

To sa dokázalo osožným byť už i za časov Kolumbusových.

No ale nič to za to, ešte je dosť vecí, ktoré sa dajú odhaliť alebo vynajst, a ktoré človeka bohatstvom obdarit môžu.

Tam je napr. lietajúca mašina (nástroj).

Kto by to vynajšiol, ten už vopred si môže dať, ač postaví vojáka k vrecku, aby mu ho dakto neukradol a neodrezal.

Abo kto vynajde také fotografovanie, ktoré porád i s farbami verne vylepi podobyzeň človeka na papier, krk dám na to, že o rok o dva Rotšildom bude.

Ostatná košefa.

Mátaš Nalevanko doliaty z krémy si spieva:

„Matiaš, Matiaš,
Veď čiernu košelu máš,
Kto ti hu opere,
Keď nemáš matere.“ . . . .

Za chrbátom natrafil sa pán farár a povie mu:

— Veru tak Matejku, už ty ju prať nebudeš, bo ti ju vezme žid.

Matej vyvalil oči a staral sa, jako by si ostatnú košefu mohol obrániť pred exekútorom.

Nenávidi nepriateľa.

Odobrali cigána ku vojsku, ktorý sa flinty a pušného prachu veľmi bál. Pri prvej strelbe, keď strielali na jeden strom, ktorý jako stredo bol im od kaprála vyznačený, cigán koľko razy strelil, vždy krk stiahol a na bok pozrel. Zbadal ho kaprál a hovorí mu:

— Cigán, prečo rovno nemieriš na toho nepriateľa?

— Nuž proším ponížene, tak ho veľmi nenávidím, že za nehodného ho považujem, abyech ho žaštrebil, ale radšej šekerou bych ho zotal.

Abo keby kto vynašol telegraf nie drôtový, lež povetrový, viem, že i Hirš by točil hlavou v hrobe nad jeho zámožnosťou.

A ešte aj iné podobné vynálezy sme doniesli s priateľom mojím do spomienky, ale s tou poznámkou, že k takým vecám v najlepšom páde veľa šťastia je treba mať.

A ponevác my obá pri kartách, pri kolkoch ale i v lutrii viac nešťastia, nežli šťastia máme; preto sme sa odhodlali, že sa nechytíme telegraf bez drótu, abo lietajúcu železnicu (nástroj) staváť, abo aj len vymýšľať,

Ja som sa už zriekol tých milionov, lebo i tak darmo bych sa ich bol úfal. Mój priateľ ale ešte skrýval jedo spôsob v modzgoch, ktorý vraj by nás k milionom doviest bol býval povolany.

On totižto je lekár; a sa dočítal, že Koch, ktorý len mienil vynalezť liek proti zkáze plúe; tedy on sa domnieval, že keď ten dostal v skutku jedon milion peňazi, ktorý len mal vynajst liek proti zlým plúeam; koľko milionov obsiahne vraj ten, ktorý by to v skutku vynašiol.

Len na pred, som ho oduševňoval.

Plán je už hotový, len bacille sú ešte na zadku.

Znamenité hodiny.

Na trhu sa jedná jeden dedinár pri hodinárovi, ktorý nechcel zpuštiť z ceny nič.

Naraz ozvie sa jeden sused kupec, rekne, poď, ja ti predám hodiny lepšie, nežli tieto.

Tieto, synak, nikdy neukážu posledniu hodinu života tvojeho, tie za drahé peniaze by ti ukázaly. Ja ti moje dám i za dvadsať krajeiarov z olova sú.

Hodinár začudovaný pýta sa, čo to za divotvorné hodiny.

— Nuž viete, to sú také, nikdy nejdú ani čo ich s palicou by hnal, a tyto veru neukážu posledniu hodinu jemu.

Jako sa vyškeria.

Na dedine X. nebolo rectora doma, bol pohrab; zavolali kostolníka miesto rectora spievať, bo náš kostolník už od dávna ampulky farárovi do kostela nosí, a už od dávna je pomocnou rukou p. rectora pri pohrabe, ale ešte neučinkoval tak, jako teraz, že bez rectora musel spievať. Z latinčiny len toľko vedel, že za pánom rectorom slová podľa svojich úst vyslovoval.

Dnes na terajšiu trúchlu slávnosť naučil sa dobre čítať; i „Miserere“, i „Benediktus“. — Miserere sa mu podarilo, ale keď v Benediktuse prišiel na slová „per viscera miserericordiae“ spieval ich s bôlom: „per viškiera miseri,“ čo ti je na smiech smútnej rodine.

Difteritis (záškrt) a tifus ti dobré služby môžu ešte konať.

Môj priateľ sa celkom oduševnil.

Tušim už vopred videl okolo seba tie rozličné dukáty doliare a iné predmety bohatstva.

Už videl tie mnohé noviny a časopisy, ktoré sa s ním zaoberajú, čo lekárom; následkom čoho — i toto videl vopred — tí najbohatší ľudia sa hromadne hrnú k nemu od všelikiaľ, i z cudzozemska a jeho zlaté rady a neomylnú pomoc ťažkým zlatom odmeňujú.

Keď ale zas len k sebe prišiel a videl svoju chudobu, vzdychol si:

Oh kebych už len bol našol ten bacill.

Hm priateľu, som ho našol, i hlavu špendlikovú keď ztratíme, dlho musíme hľadať, až ju najdeme, a veď ten bacill — jako hovoria — i od nej je menší.

Táto reč zas odňala chuť môjmu pánu lekárovi. Mňa to až tak mrzelo, že som ho tak zronil.

A preto som ho chcel potešiť.

Však dakto i v tom páde musí byť chyrečný lekár, že by nový bacill vynášol.

Koľko je takých svetochírnych lekárov, ktorí

Citlivý ponos.

Nech pečená hus kopne po zuboch týchto pánov. Oni sú prašiví, a nás by chceli zaštepíť.

No veru, nech by tu len nebolo tých dvanásť četníkov, však bych potom i štepil sám viem čo.

Delenie.

Pán: Pán redaktor, nemohol by ste uverejniť môj kapitálsky žart vo vašich novinách?

Redaktor: Dajte mi kapitál a žart si môžete, nechať a do vrečka vopehať.

si nadobudli meno nie vynalezením nových bacillov, lež svojou obratnosťou a svedomitostou, ktorou nemocných liečili. Rozoznanie nemoce je vec hlavná.

Hej, rozoznanie nemoce je vec hlavná, tvrdil on.

Aj ja si to myslím. Ináč však každý lekár má dačo zvláštneho v spôsobe liečenia.

Jedon liečí všetko s teplým, druhý zas s chladným.

Slyšal som o takom lekárovi, ktorý každému chorému pivo predpísal.

A keď sa potom doktorému jeho spôsob liečenia podarí, to je už potom chyrečný lekár i k bohatstvu a vážnosti dojde.

Na um mi prišla historia jedneho lekára, ktorá dokazuje a potvrdzuje to, čo vravím. Zajímavá, ba i zábavná je ona; dovoliš-li, rozložím ti ju.

Prosil bych ťa.

Meno som už zabudol. To i tak nepatrí k veci; menujme ho dr. Pobehajom. On bol tým najhľadanejším a najchyrenejším lekárom. Divotvorným doktorom ho menovali. Sotva bolo takého chorého, ktorého by on nebol viliečil, z ďalekých okolí ho volali ku chorým.

(Pokračovanie bud.)

Vyzvanie k predplateniu.

- A): Poved mi na celý rok koľko stojí ten Herkó Páter?
 B): Že štyri zlatovky stojí, povedal mi dobrý priateľ.
 A): Je pravda, že aj uhorský tolko má za predplatok.
 B): Lenže moje vrecko nemá k tomu dobrý dostatok.
 A): Ah ja som o slovenskom už slyšal, že je lacnejší,
 Lebo my sme, nežli maďar, o veľa chudobnejší.
 B): Predsa povedzte mi, čo ste slyšal o tom predplatku?
 A): Dajteže na pol roka len jednu celú zlatovku!
 B): Ja som celkom pomatený, neviem, ani čo myslím,
 Nie štyri, lež dve zlatky stojí, viete vy to pod istým??
 A): Už vám isto môžem vravieť, lebo však na čele stojí
 Noviniek, že Herkó Páter na rok len dva zlaté stojí.
 Herkó Páter: A) ma pravdu, a nie B), ja to sám tuto tvrdím,
 Na celý rok s dvoma zlatky budem celkom spokojným.

Štatistika.

Professor: Uhádnite, koľko je bláznov v Uhorsku?

Žiak: O jedného viacej, nežli si vy myslíte pán professor.

Listareň redakcie.

K. S. v Rutke. Noviny „Madar Állam“ rečené potahom na tlačové pravoty a na tlačovú slobodu nedávno takto písaly: Jozefa Janda, kaplána v Josefove, v septembri zavesia, ponevác sa opovážil pochváliť Jozefa Kneziča, ktorý za Krista do žalára bol hodený.

Sama Goldšteina ale, ponevác sa vyznačil v strielani (na jednom obraze prebodol srdce Krista s dýkou civilného manželstva), pravdepodobne spravia za kultus-ministra.

Mentúz: U vás ešte sotva je zatva, tedy ste nenie tak tuho zapriahnutý, a pera sa predsa uz hrdza chytila! A či čeridla nemáte?

Vrbové. Vieme, že tu boli doktorí za lacné peniaze a že sa im dobre vodilo, predsa ale medzi nimi len jeden bol, ktorý sa hersko zachoval, že na piešťanské shromaždenie si zašiel a svoju pešťanskú navštevu k vóli tejto veci o jedon deň zkratil.

— Možno, že po krátkom čase si k vám zaskočime.

Salghov. To nenie vec možná. — Kunštarov jako vidíme, nenie veľa medzi vami, aspoň mlčíte, jako ryba vo vode.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:
Julo Markoš.

Hlavný pracovník: **Napoleon Janda.**

Putovanie do
LURDU.

V posledných rokoch, aj vlani viac sto duší putovalo do Lurdu. Cesta je veľmi lacná, keď sa ich viac sobere do spoločnosti, ponevác sa prajnejšie postúpenia obsiahnu, je i príjemnejšie a poučnejšie viacerým spolu cestovať.

Ktorí sa vlani súčasťnili na púte a videli dušnú vznešenosť kajúcich a ich óduševnenosť vtedy, keď z očí do očí videli, jako prišlo k zraku už od rokov slepé dievča. a ono od radosti zvislo; chromí a kriví poodhadzovali palice a barly a medzi ostatnými zvelebovali Boha vo všetkých rečách sveta a patrónku toho pútnickeho miesta; opätujem kto tieto udalosti videl, a bol ich očitým svedkom, ten s radostou a vďačne sa rozpamätá na ne a si žiada to miesto sväté znovu navštíviť.

A preto z čiastky tí, ktorí sa už v minulosti súčasťnili, ale i budúce účasť chcú vziať, z čiastky, ktorí len teraz chcú púťovať, slovom viacerí žiadali usriadenie takého pútu; s veľmi prajnými podmienkami sa nám podarilo previesť, aby ten púť sa stal pod ochranou jedného pastiera **25 sept. 1896.**

A síce tak, že v Budapešti jeho osvietenosť bude sv. omšu slúžiť a po jeho kázni sa pohnú pútnici k východnej štanici, odtiaľ ale na vlaku sa dotknú následovné uhorské mestá; Sz.-Fehérvár, N.-Kaniža, potom ale Pragerhof, Cormons, Udine, Venedig, Verona, Majland, Genova, San Remo Nizza, Toulon, Marseille, Tarbes, konečne sa dorazí do Lurdu.

5 dni zstaneme v Lurde, **9. októbra** ale sa navrátime.

Útraty púťové:

Za železničnú cestu sem i tam, za bydllo na stanicách, na furmanku, na loď, slovom za úplne zaopatrenie sem i tam:

I. trieda: 240 zl.

II. trieda: 180 zl.

III. trieda: 105 zl.

Postojíme na následovných stanicách:

a) V Majlande	1	deň	ta,	a	1	deň	sem
b) V Nizze	1	"	"	"	1	"	"
c) Marseille	1	"	"	"	0	"	"
d) Lurd	5	"	"	"	0	"	"
e) Venedig	1	"	"	"	0	"	"

Ktorí chcú účasťni byť na tomto putovaní, nech nám sdedia svoj umysel do **15. augusta 1896.**; spolu ale vopred nech nám dajú 50 zl. na nápis Ivána Besseditsa, čo zastupeu spolku podujateľského internacionalného na cestovanie, do Budapešti Kalvin-tér 4. sz. I. em. 7. kde sa opoved dá i na iné otázky na cestu sa vzťahujúce. S uctou

Sporiadateľstvo.